

sin Gerning, og vi have derfor følt det som vor Pligt at fremkomme med denne Udtalelse til det høje Udenrigsministerium." Under dette staar 341 Underskrifter. Det er Underskrifter, som for manges Vedkommende ere hentede ved Dages Ridt ude i Campen. Hvad det betyder, viser Tabel III. Dem, for der staar der om Adresser, der tidligere ere indsendte fra Danske i Argentina til Udenrigsministeriet, endogsaa ved saa højtidelige Lejligheder som f. Eks. Kongens 80aarige Fødselsdag, og som have 70 pCt. færre Underskrifter, tror jeg, end min.

Saa kan jeg fremdrage endnu et Forhold. Jeg har ikke der saa præcist Beviserne i Hænde som ved de andre, men et Bevis vil jeg dog kunne præstere med sort paa hvidt, og det er med Hensyn til, hvordan jeg stod derude til de argentinske Myndigheder og til de andre fremmede Myndigheder der paa Pladsen. Jeg tør sige, at der blev vist mig den største Imødekommenhed fra de argentinske Myndigheders Side. Jeg mindes ikke noget Tilfælde, hvor ikke disse og jeg ere komne fortræffeligt ud af det sammen, men jeg mindes Tilfælde, i hvilke jeg har frelst Menneskers hele Velfærd, netop ved det gode Forhold, jeg stod i til disse Myndigheder. Et faktisk Bevis vil jeg kunne præstere, og det er det, at da der i 1900 skulde nedsættes en Kommission i videnskabeligt Øjemed, ønskede man at drage til denne Kommission nogle af Republikkens højeste Embedsmænd og nogle fremmede, og dertil valgte man 2 argentinske Generaldirektører og 4 europæiske Gesandter, og man valgte mig, den i Rang lavest stillede og den eneste Konsul i Buenos Ayres, som skulde indtræde i denne Kommission. Jeg var den Gang bleven syg, og maatte altsaa takke for Æren, men det viser jo, at jeg virkelig var en vel anset Mand derude. Og det var jeg ikke paa Grund af de Middage, jeg kunde give, absolut ikke, jeg var det ikke paa Grund af det Selskab, jeg kunde bevæge mig i, for jeg kunde ikke modtage Indbydelser. Hvor jeg stod overfor en gennemdannet Mand, sagde jeg det rent ud: Jeg vilde gerne, men jeg vil ærlig talt sige Dem osv. Der var f. Eks. en gammel udenlandsk Gesandt derude, en overmaade elskelig Mand, der var mig meget bevaagen, han blev ved med at sige: Kom dog hjem! Jeg maatte til sidst svare ham: Jeg beder Dem undskylde, jeg er saadan aflagt, at det er mig ganske umuligt. De kan sætte mig til et ganske almindeligt

Whistparti, fra hvilket jeg maa gaa hjem og skyde mig en Kugle for Panden. Jeg maatte trække mig tilbage fra alt muligt. I de 5 Aar, jeg var derude, har jeg ikke en eneste Gang været i Teatret for mine egne Penge. Der er en Opera derude af høj Rang, og Musik er den højeste Kunstnydelse, jeg kender, men jeg har ikke en eneste Gang kunnet gaa derhen for mine egne Penge. Jeg maatte trække mig tilbage fra al Omgang med mine Kolleger og med de Mennesker, som kunde være mig til Nytte i min Tjeneste, men desuagtet tør jeg sige, at den danske Konsul i Buenos Ayres var en kendt Mand og en respekteret Mand, og jeg skal sige Dem, hvorfor han var det. Da jeg tog ud herfra, blev der sagt til mig i Udenrigsministeriet: Det er nu ikke Meningen, De skal agentere derude eller sligt. Ja, jeg ved nu ikke, hvad man kalder at agentere i Udenrigsministeriet, men jeg vidste, at jeg var Konsul og skulde fremme danske Handelsinteresser bl. a., og jeg ved, at naar der var noget af den Slags, der kom frem hos mig, gik jeg op paa Børsen og talte med Folk om det og i deres Kontorer. Naar der kom en Sending Klipfisk ud, gik jeg hen og saa, hvordan den kom ind, og naar den kom paa Lager, lod jeg den slaa op og saa, hvordan den saa ud nede i Bunden af Kasserne, og jeg tog en Fisk med hjem og lod den koge for at se, hvordan den smagte. Ja, jeg vilde nu vide Besked med Tingene, og man maa nu endelig ikke tro, at man faar Misagtelse for den Slags Ting. Mange, mange Gange er det blevet sagt derude: Saadan skulde vore Konsuler være. Og saadan skal en Konsul være, og ganske særlig paa disse Udpladser skal han følge med, vide Besked med f. Eks., hvordan Klipfisken er, om den er fugtig, om den er sort, eller hvordan den ser ud, om de Reklamationer, som kunne komme bagefter, have noget paa sig eller ikke. Om det er, hvad Udenrigsministeriet forstaar ved at agentere, ved jeg ikke, men det har jeg gjort, og man gav mig fuldstændig Ret, og det var det, der gav mig en agtet Stilling i Buenos Ayres, det var ikke de Middage, jeg kunde gøre, eller det selskabelige Liv, jeg kunde være med til.

Ligeledes af Hensyn til Tiden undlader jeg at bede om Tilladelse til at oplæse det Bilag, der er en Skrivelse til Rigsdagens Finansudvalg af 26. Januar 1903, men jeg beder indstændigt Herrerne om nu i Sammenhæng med mine Udtalelser at gøre Dem bekendt dermed, deraf